

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 sierpnia 1973 r.

w sprawie utworzenia Bieszczadzkiego Parku Narodowego.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Bieszczadzki Park Narodowy o obszarze 5955,35 ha, zwany dalej „Parkiem”, położony w powiecie bieszczadzkim w województwie rzeszowskim.

§ 2. 1. W skład Parku wchodzi następujące obszary objęte ochroną rezerwatową:

- 1) należące do państwowego gospodarstwa leśnego:
  - a) wchodzące w skład Nadleśnictwa Państwowego Stuposiany o powierzchni 3991,20 ha, a mianowicie oddziały 48—53, 354—424 otaczające połoniny położone w paśmie szczytów Szerokiego Wierchu, Tarnicy, Halicza, Rozsypańca, Krzemienia i Bukowego Berda oraz oddziały 425—428 położone na obrzeżu połoniny Caryńskiej,
  - b) wchodzące w skład Nadleśnictwa Państwowego Lutowiska o powierzchni 172,59 ha, a mianowicie oddziały 26 c, d, 28 c, 30 d, 32 j, k, l, m, n, o, 34 g, h, i, 37 h, i, 43 i, j, k, l, 44 g, h, i, 45 g, h, l, m, 46, 47 położone na obrzeżu połoniny Caryńskiej,
- 2) znajdujące się w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego:
  - a) zespół połonin położonych w paśmie szczytów wyszczególnionych w ust. 1 pkt 1 lit. a) o powierzchni 1340 ha,
  - b) połonina Caryńska o powierzchni 251 ha,
- 3) należąca do Państwowego Funduszu Ziemi połonina położona wzdłuż granicy państwowej w paśmie szczytów Rozsypaniec — Kińczyk Bukowski o powierzchni 120 ha.

2. Oprócz obszarów wymienionych w ust. 1 włącza się do Parku dla celów administracyjnych obszary znajdujące się w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego:

- 1) grunt rolny położony w Ustrzykach Górnych, ograniczony od wschodu i północnego wschodu zachodnią granicą oddziałów lasu 46, 47 i 48 Nadleśnictwa Państwowego Stuposiany, od północy — potokiem Wołosaty, od północnego zachodu — szosą biegnącą z Ustrzyk Górnych do Ustrzyk Dolnych, od południowego zachodu — potokiem Terebowiec — o powierzchni 74,56 ha,
- 2) osada służbowa wraz z deputatowym gruntem rolnym o powierzchni 6 ha, położona w Pszczelinach w oddziale 17-A Nadleśnictwa Państwowego Stuposiany.

§ 3. 1. Zarząd Parku sprawuje dyrektor Parku powołany przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

2. Do zakresu działania dyrektora Parku należy w szczególności:

- 1) kierowanie całokształtem działalności administracji Parku,
- 2) zarządzanie majątkiem państwowym wchodzącym w skład Parku,

- 3) ustalanie planów pracy i projektów preliminarzy budżetowych,
- 4) przedstawianie organom nadrzędnym sprawozdań z działalności administracji Parku,
- 5) wydawanie regulaminów porządkowych w sprawach przeprowadzania na terenie Parku ochrony ustanowionej rozporządzeniem,
- 6) rozwijanie społecznej akcji ochrony przyrody za pośrednictwem młodzieży, turystów itp.

3. Dyrektor Parku ponosi odpowiedzialność za całokształt działalności administracji Parku oraz za majątek państwowy wchodzący w skład Parku.

§ 4. Organem doradczym dyrektora Parku w zakresie zarządzania Parkiem jest Rada Bieszczadzkiego Parku Narodowego powołana przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, który określi jej skład, organizację i zakres działania.

§ 5. 1. Na obszarze Parku określonym w § 2 ust. 1 wszelkie działania oraz wszelkie czynności gospodarcze, ich charakter, zakres i sposób wykonywania muszą być ściśle dostosowane do potrzeb i celów ochrony przyrody.

2. Ograniczenia wynikające z przepisu ust. 1 w stosunku do terenów zabudowanych i użytków rolnych nie dotyczą czynności gospodarczych, których wykonywanie konieczne jest ze względu na racjonalne użytkowanie tych terenów; od decyzji dyrektora Parku służy odwołanie do właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

3. Ograniczenia wymienione w ust. 1 nie dotyczą działalności istniejącego kamieniołomu o powierzchni 6 ha, położonego w oddziałach: 49 a (część), g, 375 d (część), f (część), 385 a (część), f Nadleśnictwa Państwowego Stuposiany.

§ 6. 1. Poszczególne części obszaru Parku objęte ochroną rezerwatową podlegają ochronie ścisłej (rezerwaty ścisłe) lub ochronie częściowej (rezerwaty częściowe). W skład rezerwatów nie wchodzi tereny zabudowane lub pozostające w użytkowaniu rolniczym.

2. Ochrona ścisła zmierza do zachowania w stanie nienaruszonym całości przyrody, a w szczególności do utrzymania naturalnego stanu zespołów leśnych i połoninowych, a także elementów przyrody nieożywionej.

3. Ochrona częściowa zmierza do przywrócenia przyrodzie stanu naturalnego przez stosowanie odpowiednich zabiegów pielęgnacyjno-hodowlanych i ochronnych oraz przez usuwanie elementów obcych pierwotnemu składowi zespołów roślinnych i siedlisku bądź też do zachowania w określonym stanie niektórych elementów przyrody.

§ 7. 1. Ochronie ścisłej podlegają następujące obszary:

- 1) oddziały 377—384, 394—398, 413, 414 Nadleśnictwa Państwowego Stuposiany — o powierzchni 854,59 ha,
- 2) zespół połonin położonych w paśmie szczytów wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a) oraz w pkt 3 — o łącznej powierzchni 1460 ha.

2. Pozostałe obszary określone w § 2 ust. 1, z wyjątkiem terenów zabudowanych lub pozostających w użytkowaniu rolniczym, podlegają ochronie częściowej.

3. Dyrektor Parku po zasięgnięciu opinii Rady Parku i za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej oznaczy w terenie granice obszarów poddanych ochronie ścisłej.

§ 8. W miarę postępowania procesu unaturalniania lasów wchodzących w skład rezerwatów częściowych oraz stosownie do innych potrzeb ochrony przyrody mogą być z nich, na obszarach stanowiących własność Państwa, tworzone przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, na wniosek Państwowej Rady Ochrony Przyrody uzgodniony z prezydium wojewódzkiej rady narodowej, dalsze rezerwaty ścisłe.

§ 9. 1. Na terenach państwowych określonych w § 2 ust. 1 objętych ochroną ścisłą lub częściową prowadzi się gospodarstwo rezerwatowe.

2. Zasady sporządzania i tryb zatwierdzania planów gospodarstwa rezerwatowego dla terenów określonych w ust. 1 ustala Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 10. Obszary określone w § 2 podlegają ochronie krajobrazu, zmierzającej do zabezpieczenia i zachowania wartości estetycznych i swoistych cech krajobrazu.

§ 11. Na obszarach pozostających pod ochroną ścisłą mogą być wykonywane czynności uznane za niezbędne przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

§ 12. 1. Na obszarach pozostających pod ochroną częściową nie mogą być wykonywane następujące czynności:

- 1) usuwanie drzew, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego,
- 2) zbiór owoców roślin runa poza miejscami wyznaczonymi przez dyrektora Parku, po zasięgnięciu opinii Rady Parku i za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium powiatowej rady narodowej,
- 3) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego,
- 4) zbiór roślin oraz ziół leczniczych,
- 5) zbieranie ściółki leśnej oraz mchu,
- 6) pozyskiwanie żywicy.

2. W wypadkach uzasadnionych wyjątkowymi okolicznościami dyrektor Parku może po zasięgnięciu opinii Rady Parku i za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej zezwolić na dokonywanie czynności wymienionych w ust. 1 pkt 4 i 5.

§ 13. 1. Na obszarze Parku określonym w § 2 ust. 1 zakazane jest:

- 1) zanieczyszczanie terenu,
- 2) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- 3) niszczenie i uszkodzenie drzew oraz niszczenie innych roślin,
- 4) zanieczyszczanie wód,
- 5) dokonywanie zmiany stosunków wodnych i budowa obiektów gospodarki wodnej bez uzgodnienia z dyrektorem Parku i bez uzyskania wymaganego prawem

wodnym pozwolenia wodnoprawnego, wydanego przez organ administracji wodnej prezydium właściwej rady narodowej w porozumieniu z właściwym do spraw ochrony przyrody organem prezydium wojewódzkiej rady narodowej,

- 6) niszczenie gleby, uszkodzenie i wydobywanie skał i minerałów,
- 7) pobieranie sztru i kamieni z łóżysk potoków,
- 8) zakłócanie ciszy oraz wzniesienie ognia, poza wypadkami, gdy jest to konieczne przy prowadzeniu akcji ratowniczej lub gdy wymaga tego bezpieczeństwo życia ludzkiego,
- 9) zmiana uprawy łąkowej na inny rodzaj uprawy bez zgody dyrektora Parku,
- 10) pasanie zwierząt gospodarskich,
- 11) wnoszenie bez uzgodnienia z dyrektorem Parku wszelkich budowli wchodzących zarówno w zakres budownictwa indywidualnego, jak i budownictwa przeznaczonego na cele społeczne; w razie niezgodności stanowisk co do wnoszenia budynków przeznaczonych na cele społeczne, sprawę rozstrzyga Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska,
- 12) budowanie nowych urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych oraz urządzeń leczniczych, których istnienie mogłoby być sprzeczne z celami Parku,
- 13) wnoszenie i prowadzenie zakładów przemysłowych,
- 14) obozowanie poza miejscami wyznaczonymi przez dyrektora Parku w porozumieniu z Przewodniczącym Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w Rzeszowie,
- 15) prowadzenie bez zgody dyrektora Parku zakładów handlowych lub handlu okrężnego,
- 16) używanie pojazdów mechanicznych i konnych poza drogami wyznaczonymi przez dyrektora Parku za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium powiatowej rady narodowej,
- 17) umieszczanie bez zezwolenia dyrektora Parku tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków, z wyjątkiem urządzeń granicznych,
- 18) wszelkie działania mogące zniszczyć i zmienić w istotny sposób naturalny krajobraz lub jego poszczególne elementy, jak połoniny, potoki, źródła, formy skalne itp.

2. Ograniczenia wymienione w ust. 1 pkt 1, 3, 6, 7, 8 i 10 stosuje się z uwzględnieniem przepisu § 5 ust. 2.

3. Przepis ust. 1 pkt 16 nie ma zastosowania do pojazdów Wojsk Ochrony Pogranicza.

4. Przepis ust. 1 pkt 11 nie zwalnia od obowiązku uzgodnienia lokalizacji inwestycji oraz uzyskania zatwierdzenia projektów budowli.

5. Decyzje w sprawach wymienionych w ust. 1 pkt 5, 9, 11, 14, 15 i 16 dyrektor Parku wydaje po zasięgnięciu opinii Rady Parku.

6. Przepis ust. 1 pkt 15 nie zwalnia od obowiązku uzyskania zezwolenia na wykonywanie czynności handlowych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 14. Plany zagospodarowania przestrzennego bądź założenia do planów zagospodarowania przestrzennego terenów określonych w § 2 ust. 1 powinny być uzgodnione z Radą Parku.

§ 15. 1. Ruch turystyczny na obszarze Parku określonym w § 2 ust. 1 może odbywać się tylko na drogach i ścieżkach wyznaczonych do tego ruchu według zasad ustalonych przez dyrektora Parku po rozpatrzeniu zaopiniowanych przez Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w Rzeszowie wniosków organizacji turystycznych i po zasięgnięciu opinii Rady Parku oraz za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Wszelkie czynności związane z obsługą ruchu turystycznego mogą wykonywać tylko osoby upoważnione przez dyrektora Parku lub stowarzyszenia, które działalność swoją w zakresie turystyki na tym obszarze uzgodniły z dyrektorem Parku.

3. Dyrektor Parku po zasięgnięciu opinii Rady Parku, za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej, wydaje szczegółowe przepisy dla zwiedzających. Przepisy te mogą wprowadzić czasowo wyłączenie niektórych terenów z wykorzystania do celów turystycznych ze względu na odnowienie, pielęgnację lub ochronę lasu.

§ 16. 1. Dyrektor Parku może udzielać zezwoleń na dokonywanie na obszarze Parku określonym w § 2 ust. 1:

- 1) drobnego zbioru i wnoszenia z terenu Parku owoców, nasion drzew i krzewów, zbioru roślin, ziół leczniczych i innych okazów przyrodniczych wyłącznie w celach naukowych,
- 2) łowienia i zabijania pojedynczych okazów zwierząt i wnoszenia takich okazów z terenu Parku w celach

naukowych lub w razie konieczności zmniejszenia stanu liczebnego określonego gatunku zwierząt, ze względu na realizację innych celów ochrony przyrody,

- 3) robót hydrologicznych i hydrogeologicznych, wydobywania drobnych ilości skał i minerałów oraz innych czynności niezbędnych w związku z prowadzeniem prac naukowo-badawczych,
- 4) badań geologicznych.

2. Udzielanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, dotyczyć może jedynie badań naukowych objętych planem Polskiej Akademii Nauk, w stosunku do badań geologicznych — planami Ministerstwa Górnictwa i Energetyki i Centralnego Urzędu Geologii, a w stosunku do badań hydrologicznych — planem Ministerstwa Rolnictwa.

3. Udzielanie zezwoleń na dokonywanie czynności wymienionych w ust. 1 w celach doświadczalnych i ochrony przyrody może odbywać się po zasięgnięciu opinii Rady Parku.

4. W razie konieczności pozyskania większej ilości okazów lub materiałów w celach, o których mowa w ust. 1, zezwolenia wydaje Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 17. Wydatki związane z działalnością administracyjną Parku pokrywane są z budżetu centralnego.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

180

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lipca 1973 r.

w sprawie opodatkowania przychodów z działalności zarobkowej w zakresie zbioru i sprzedaży odpadków użytkowych.

Na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 53, poz. 338), art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 53, poz. 339), art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1 z późniejszymi zmianami), art. 11 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) i art. 3, art. 5 ust. 1, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 i z 1972 r. Nr 53, poz. 338), w związku z § 9 uchwały nr 37 Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1961 r. w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym działalności gospodarczej organizacji politycznych, społecznych i zawodowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 95), zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego przychody osiągane z działalności zarobkowej w zakresie zbioru i sprzedaży odpadków użytkowych, stanowiących surowce wtórne, przez:

- 1) młodzież szkolną i organizacje społeczne w ramach zbiorów mających charakter akcji społecznych,

2) indywidualnych dostawców odpadków użytkowych zebranych we własnych gospodarstwach domowych i rolnych,

- 3) dozorców domowych w domach mieszkalnych.

§ 2. 1. Przychody z wykonywanej bez zatrudnienia pracowników najemnych działalności zarobkowej w zakresie zbioru i sprzedaży jednostkom gospodarki społecznej odpadków użytkowych, osiągane przez inne osoby niż określone w § 1, podlegają opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie ryczałtu, zwanymi dalej „ryczałtem”.

2. Opodatkowanie w formie ryczałtu przychodów z działalności wymienionej w ust. 1 stosuje się także w razie dokonywania przez podatnika skupu odpadków użytkowych od osób określonych w § 1.

§ 3. Ryczałt wynosi 2% sumy każdorazowo wypłacanej z tytułu należności za dostarczone odpadki użytkowe.

§ 4. W zakresie działalności zarobkowej objętej ryczałtem podatnicy zwolnieni są od przewidzianego w przepisach o zobowiązaniach podatkowych i postępowaniu podatkowym obowiązku uiszczania opłat związanych ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego, prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji